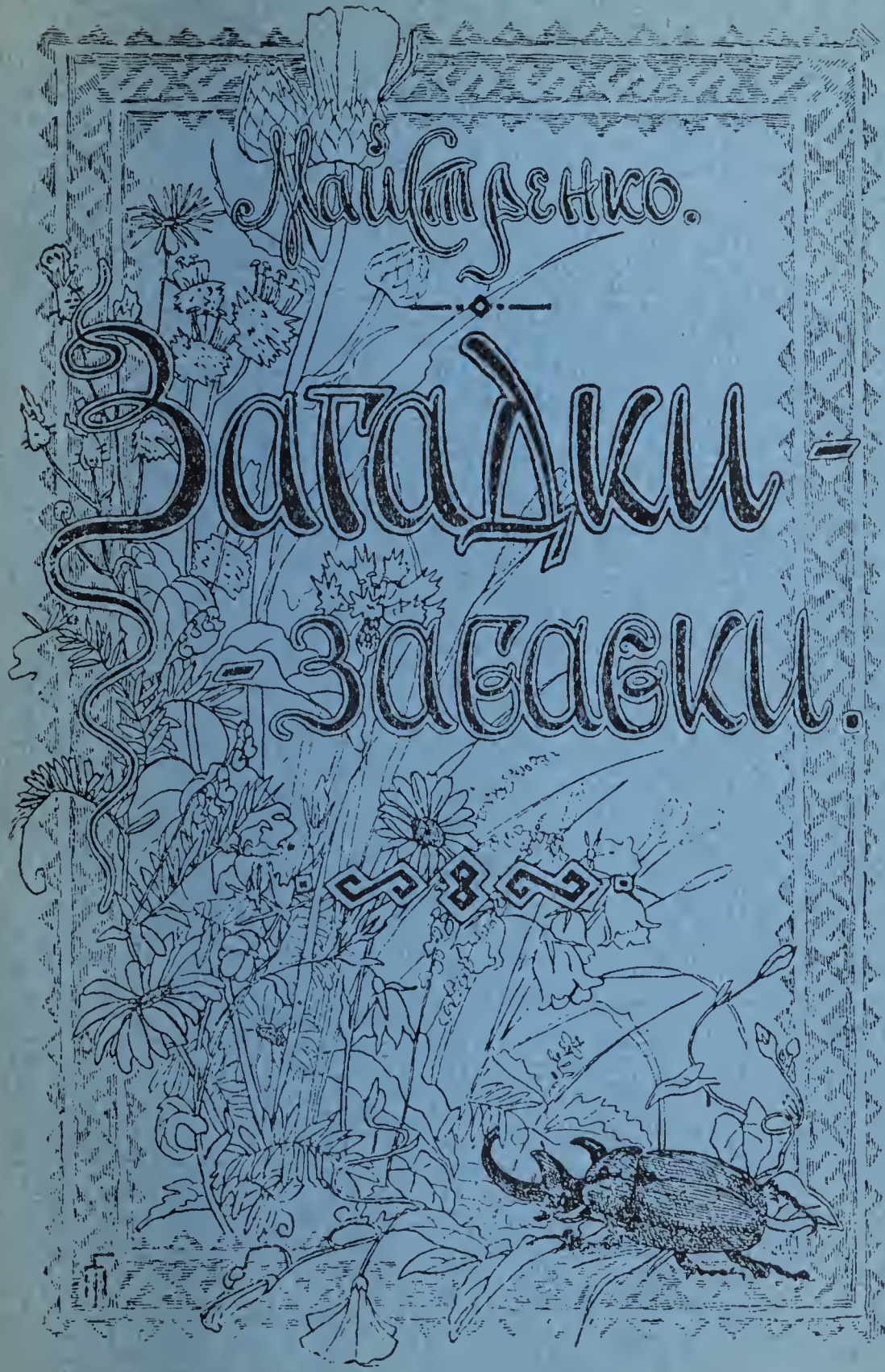

Хайтгенко.

Затапки
Забавки.

К Н И Ж К А —

Добрий Приятель Чоловіка.

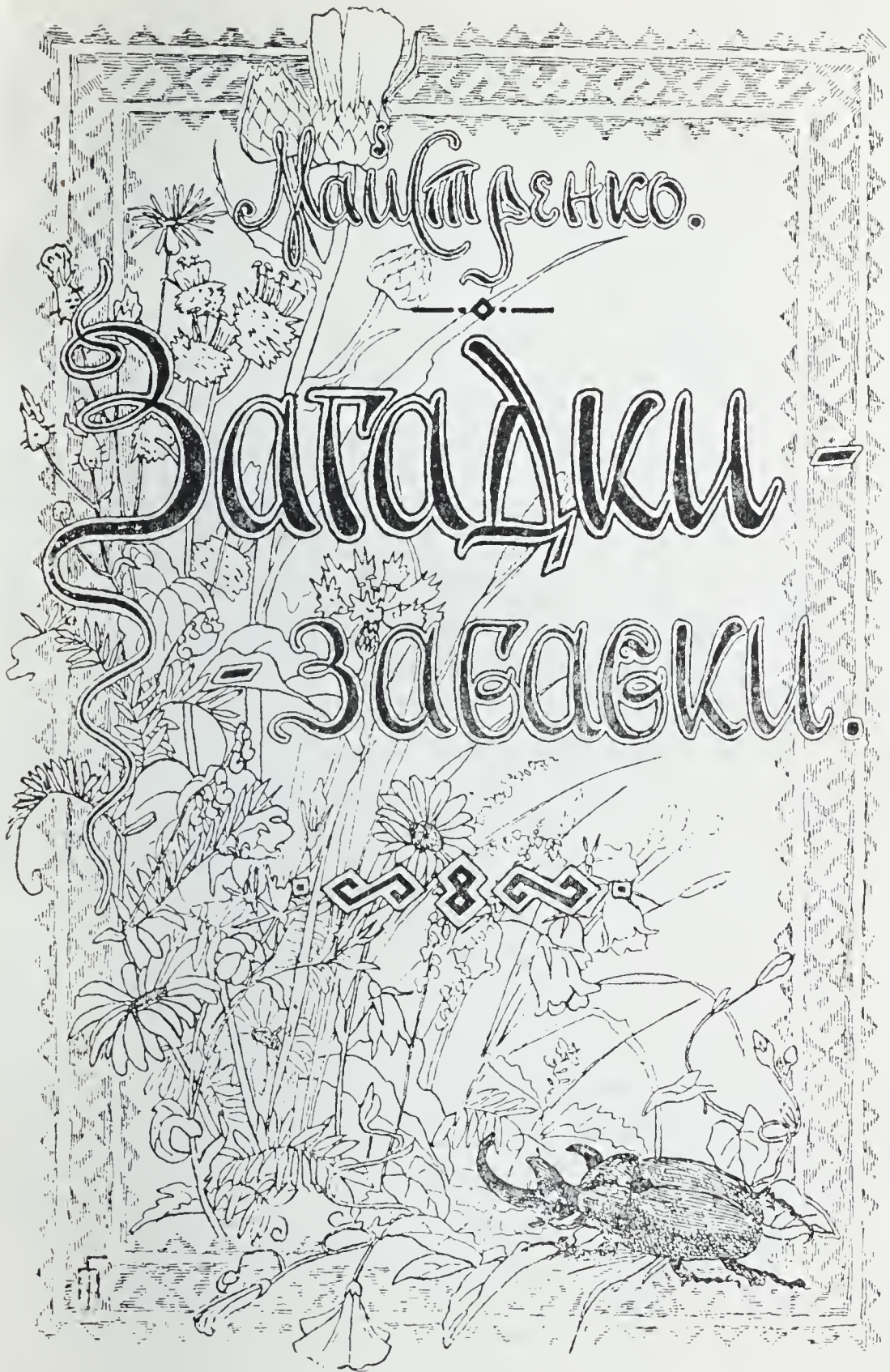
Історія України, в оправі	\$3.50
Кобзар Т. Шевченка	2.25
З ласки родини в опр.	1.75
Блискавиці	.50
В неділю рано зіле копала,	.75
Камінна Душа	1.50
Латачки	.25
Розбійник Кармелюк 6 томів по 40 ш. .	2.40
Сорок тисяч миль під водою	1.00
Сила і краса	.25
Тарас Бульба	.40
Лис Микита	.50
Єзуїтська Преподобниця	.30
Кроваві діаманти	.35
Захар Беркут	.60
Князь і жебрак	.50
Українсько-англійський словар	2.00
Українсько-анг. кишенковий словар ..	1.50
Українсько-анг. киш. словар	.50
Борці за правду	50ц.
Соняшний промінь	80ц.
Український Співаник, в оправі	.60
Збірник найкращих пісень	.20
Церковні пісні	.50
Ворожби будучности	25ц.
Товариська Ворожка	15ц.
Український штукар	50ц.

UKRAINSKA KNYHARNIA
"ACCORD"

216 Dufferin Ave. — Winnipeg, Man.

Хайтρεнко.

Затадкы -
Забавкы.

Накладом

УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ „АКОРД”

216 Dufferin Ave.

Winnipeg, Man.

Знають мене луг і води,
І криниці й огороди.
І дівчина мене знає
В косу радо заплітає.

Сніг потане—я радію,
Розвиваюсь, зеленію;
В нічку зоряну, весняну
Соловейків колисаю.

Одягаюсь білим цвітом,
Наливаюсь теплим літом;
Осінь холодом повіє --
Я шаріюсь-червонію.

Знають мене луг і води,
І криниці й огороди,
І дівчина мене знає —
В косу пишну заплітає.

Дітки, певне, мене знають,
Швидко загадку вгадають,
Бо нема тії людини,
Щоб не відала... ----ни.

Тепле літечко бреніло,

Ясне сонечко світило,

Мак червоний майорів:

На городі дві сестриці

Верескливі молодиці

Не жаліли язиків.

Перша каже:—Я кругленька,

Довгокоса, чепурненька,

Коси зверху, стан в землі,

Маю шану, ласку всюди, —

Особливо вбогі люди

Просто плачуть по мені

— От, сказала! От, горлата!

Цить, гірка, лушпайкувата! —

Каже друга --огрядна:

В мене щічки смагляваті,
Я постом паную в хаті,
З медом дуже я смашна.

Мак гойдається не чує,
Як цибуля пащикує. ---

Ще сильнійш почервонів;
Навіть редька чорнокора
Залишилась без докора, —
Мак на сонечку зорів.

Круглолиця. джежулиста,

Сорочок оділа триста,

А нога одна...

Літом любить коло броду

Заглядать на вроду в воду

Мов яка княжна

Як Покрова наступає—

Її ніж мершій рубає,

Сікачі січуть...

Одгадайте, діти-квіти,

Хто це так живе на світі?—

Вам пиріг спечуть

лянув, діти, я на грядку
Та й найшов для вас одгадку

Заховав в гаман:

Це ж капуста джежулиста
Сорочок оділа триста

На один качан;
Любить грядку коло броду,
Бо кохає вохкість, воду,

Стигне в-осені...

Як зрубать, пошаткувати —
То з капустки можна мати
Пиріжки смашні

Ні се жовте, ні се чорне,
Невеличке, а моторне,

З крильцями проте,
Між квітками все літає,
З ніх пожиток добуває

В літечко святе.
Кожна лялечка на Спаса
Цей вживать пожиток ласа.

Хвалить—не гірке,
Всяке з діток його знає...
Ну-ж хто швидче одгадає,
Що воно таке?

Гей, ви дітки-голубьятка!
В мене єсть для вас одгадка
Пташка принесла:
Ні се жовте, ні се чорне,
Невеличке, а моторне —
Це проста бжола.
А пожиток... хто ж не знає,
Що бжола медок збірає,
На квітках дзизчить?
Кожна лялечка на Спаса
Солоденьким дуже ласа
Душу посмачить.

Раз подибав я в садочок,
Став під вишню в холодочок:
Крізь листочки, крізь гілки
Роздивляюсь ягідки.

Тихо-глухо. Навіть муха
Не задзвонить біля вуха;
Спить дрібний цвіркун-співець
Знишкнув коник-стрибунець.

Бачу, гілечка нагнулась
Сіра пташечка тріпнулась —
Це горобчик прилетів,
Стиглих ягід захотів.

Я стою собі—гадаю:
Чом я крилечок не маю? —
На вершечку вишні б сів,,
Ягідки смашненькі їв.

Гульк,—аж ось летить та вчє.
Сіло близько—землю риє,
Чорне тіло, чорний вус, —
Ніби справжній сажотрус.

Що за гріх? Стою-гадаю,
Головою роскидаю:
Може галка? Може крук?
Може циган?.. Стій це... -ук.

В пишно-барвному наряді,
Сам маленький, чепурненький
Не говорить, не лепече,
Дрібно крильцями трепече.

Його любить конюшина,
Конвалія, лопушина,
І дзінзівер, і волошка
І фіялка любить трошки.

В-день, як сонце сяє-грає,
Він свій вік розпочинає;
Сонце зайде, мла повьється —
То й життя його ввірветься.

Я підглядив: раним-рано
На квітках роса блищала,
Ці перлисті, чисті роси —
По небіжчикові сльози.

Раз в-оселі близько скелі
Дітки-квітоньки веселі
Жартували, вигравали,
Рідну хату вихваляли.

— В нас,—казали молодята:
Срібна, вільна, тиха хата
І широка, і глибока
Миловидна за для ока;

Тут русалоньки співають,
Верби вітоньки купають;
Легкокрилий вітер дише —
Очерет стрункий колише,

Маківки розкішні білі
Заквітчали стелю, стіни:
Ліжко стелеться мнякеньке
Баговіння зелененьке...

Грають, тішаться в-оселі
Дітки-квітоньки веселі,
Гомонять, щебечуть вільно
Як їм хороше, вигідно.

Враз оселя затремтіла,
Ніби блискавка злетіла —
Щось безкрає, щось зикрате
Втислось нагло в тиху хату...

Гей, в неволі на пісочку,
Без плачу, без голосочка
Полягли навіки діти —
Ніби пташечки підбиті.

Де ж їх рідна, срібна хата,
Пишно квітами прибрата? —
— Хата в вікна проточилась,
За дітей не заступилась!

Діточки! Хвалилась нічка —
Їй приснилась срібна річка,
В річці рибка вигравала,
Власну хату вихваляла;

Снились потім темноокій
І рибалоньки жорстокі, —
В їхній сітці рибка билась,
Річка з сітки проточилась.

На муріжок
Зійшовсь гурток
Діток,
Великі і малесенькі.

Гукнув Іван,
Мов справжній пан ---
Гетьман,
Розумно-лагіднесенько:
— А ну-м гулять!
Прошу хлоп'ят
Сідать;

А може зна хто загадку? -
Признайся-озвись,
На кін з'явись,
Не крийсь —
Скажи нам на забавоньку.

Прийшли ждуть:
Нема—не чуть
Не йдуть
На кін малі дотепники.

Поверх діток,
Мов рій крапок,
Танок
Ведуть дрібні метелики

Де взявся Чміль
З барви́стих піль —
Сусіль
Між гурт дітей перістенський,
Зум-зум! де-де! —
Літа—гуде,
Веде
Загадку-приповістоньку.

— Зум-зум! Скажіть.

А хто чуть світ
Стоїть
На всіх чотирьох ніженьках,
В південь—на двох
Потім,—ох-ох! —
На трьох,
Як день змагає ніченька?

— Зум-зум!.. Спурхнув,
Крильми тріпнув ---
Майнув
Зміж гурту Чміль до бжілочки..
.

Гей, хто вгадав,
Що Чміль сказав?
Хто взнав? —
Озвіться, милі діточки.

Зозуля кувала: „ку-ку!“ та „ку-ку!“

Хвалилась березі журливій:
Літала я, сестро, на рідну луку —
Провідать квітки на долині.

Там, знаєш берізко, ромен майорів —
То-ж білий, стрункий та розкішний!
Буркун коливався, горох червонів,
Синіли дзвінки миловтішно;

У хрещика грали дрібні сокирки,
Чебрець з материнкою грався,
До гурту єднались ставні корольки —
Мов бій проти бжіл починався...

Отак у долині на рідній луці
Велось до останньої днини,
Сьогодні ж, берізко... сьогодні сичі
Всю ніч не дарма голосили!

По горах-горах, по байраченькам,
Як весіннєє сонце засяяло,
Як травиченька та шовковая
Руном-кілимом постелилася, —

Показалася худібчинонька
Ні велика на зріст, ні малесенька,
Ріжномастная, двохкопитая,
Хрумотить собі—попасається.

Де не взявсь шпачок чорнокриленький
Обернувся до галки-чубарочки:
— Поясни мені, моя сестронько,
Що се хрумає—попасається?

— Що се хрумає? каже галочка.

Це пасється кожух та свитинонька
А инакше це — худібчинонька,
Як зовуть її—вгадай загадку.

Зубаста, блискуча, тонка та дзвінка
Въ долині з'явилася щука,
Така невмолима, прожора така,
Як весь її рід з Кременчука;

Гаса по долині, зубами` лящить, —
Стеблини квіток не лишилось,
Натомісць щетина колюча стерчить
Та гори в долині вродились...

.

Кувала зозуля; „ку-ку!“ та „ку-ку!“
Береза струнка-сумувала...
Але ж одгадайте, про щуку яку
Зозуля березі кувала?

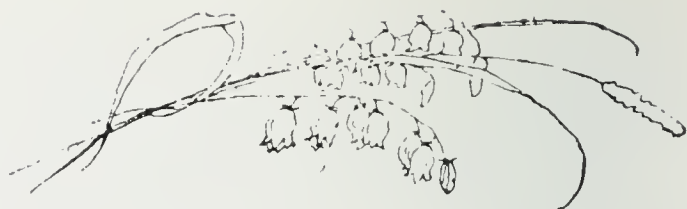

Ой гоп!—погуляю,
Поки хату прибіраю,
Прибіраю—чепурю,
Аж по хаті збив куру.

Гоп, любі молодощі!
Я вродився з нехворощі,
Маю пояс-ремінець,
Ніби справжній молодець.

Гей, по хаті порох вьється.
Щось маленьке там товчеться:
Хиталося, моталося,
Під припичком сховалося.

У гаї родилася,
У гаї пишалася,
На сонце дивилася,
До сонця здіймалася;
З орлами любилася,
Єдналась з зозулькою...
В селі опинилася
Кривою кривулькою
Чотирі чотирнички,
А п'ятий батурничок
Проносять кривуличку
Через тин у вуличку.

Як вітер повіє—шумлю я, бувало;
Як сонце пригріє—стою величаво.
Одно тільки лихо: німа я була,
Людині на втіху—ходить не могла.

Я знаю хвилину—аж дух замірає!
Без жалю людина мене зарубала,
Бездушнеє тіло до себе взяла:
Пиляла, сушила, стругала, скребла.

Не схожа я нині на давню красуню:
Тендітна билина! Зате не німую:
Сміюся я, плачу як в руки візьмуть...
Мене за цю вдачу... вгадайте, як звуть?

Баба з дідом посварилась,
Надокучив їй старий:
Завше ходить—не присяде,
Бурмотить без складу й ладу,
Наче ворог навісний.

Ой, ти, діду, моє лихо! —
Баба з гнівом прорікла:
Доки буду я страждати? —
Вибірайсь од мене з хати,
Не доводь мене до зла.

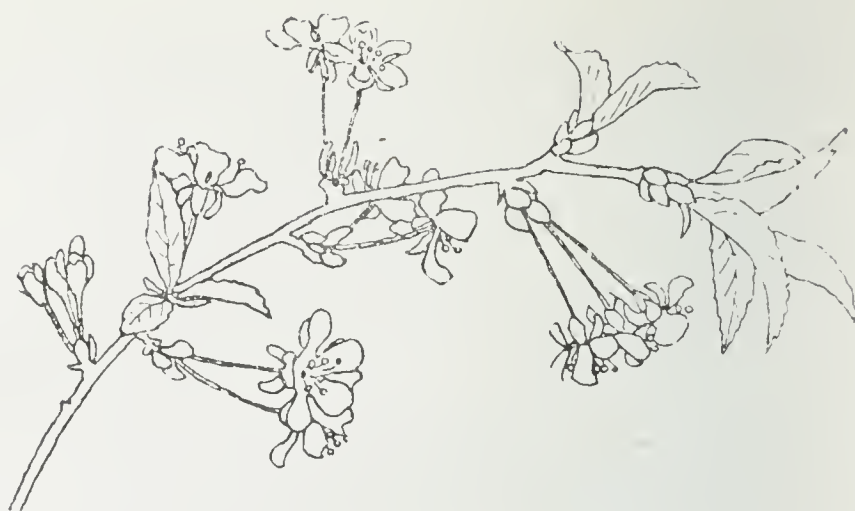
Забірайся дідугане,
Не барися, не благай!
Хочеш справді, щоб простила?
Бий тебе небесна сила,
Швидче загадку вгадай:

Хто се, діду, рано й вечір,
Однотонно, без мети,
Завше ходить—не присяде,
Цокотить без скл... й лаг
Нестемісенцько, як ти?

Часу маєш пів години,
Хоч одгадуй, хочеш—ні...

Дітки! діду помагайте,
Час пильнуйте, не прогавте,
Он годинник на стіні.

Біла метелиця
Ніжним пушком
Крутиться-вертиться,
Ходить танком

Гай запорошений
Спить-занімів,
Скроплений-зрошений,
Степ побілів.

Біла метелиця
Ніжним пушком
Крутиться-вертиться
Жвавим танком.

Бігають дітоньки
Раді—кричать:
Квітоньки-зіроньки
З неба летять.

.

Білій метелиці
Ніби рідня,
Мельниця-мелеться
В хаті що-дня;

З гребінем грається,
Мичку жує...
Що за напасниця?—
Лихо моє!

. . .

Світла, біла, стан високий.

Ризонька зелена;

Горя й крапельки не має, —

Завше не весела.

Рано й вечір ронить сльози,

День і ніч смуткує.

В гаю, лузі, по під лісом

Днює і ночує.

Я величне, предковічне,
Недосяжне, перебіжне,
 В море, ріки я гляжу,
 Ревно землю бережу.
Я життя даю людині,
Найдрібнійшій комашині;
 З лихом, з холодом борюсь,
 Сяю, граю, лоскочусь.
Я на вигляд – круглолице,
Ніби баня на дзвіниці,
 Щирим золотом горю,
 Глянь на мене – засліплю!

.

Гордий, вільний царь пустелі-
Клекотав Орел на скелі:

— Кругле... сяє... золоте... —

Стій! це сонечко святе,
Гей, Орлові заздро стало,
Сонця,—він рішив,—достане,
Дужі крила розпістер.

До небес піднявсь Орел.
Вище хмари, дальше тучі
Залетів Орел могучий,
Сонце вглядів—не моргнув.
Та.. до сонця не сягнув.

З М І С Т.

	стор.
1. Калина	3
2. Цибуля і морква	5
3. Капуста	7
4. Пчола, мід	9
5. Жук	11
6. Метелик	13
7. Рибка, річка, невод	14
8. Людина — малим плазує на руках, дорослим — ходить рівно на ногах, старістю — дигає з палицею	17
9. Вівця	20
10. Коса	21
11. Віник	23
12. Ложка	24
13. Скрипка	25
14. Годинник	26
15. Прядка	28
16. Береза	30
17. Сонце	31

Ціна 20 цт.

Накладом

УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ „АКОРД”
216 Dufferin Ave. Winnipeg, Man.